

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 9

гр. София, 11.01.2023 г.

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, II ВТОРОИНСТАНЦИОНЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в закрито заседание на единадесети януари през
две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Н. Н. Н.

Членове: Мариета Неделчева
Анелия М. Игнатова

като разгледа докладваното от Н. Н. Н. Въззивно частно наказателно дело №
20221800600658 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 345, вр. чл. 341, ал. 2, вр. чл. 249, ал. 3, вр. ал. 1,
вр. чл. 248, ал. 1, т. 3 НПК, образувано по частен протест от районна
прокуратура - Б. срещу определение от 05.10.2022 г., постановено в
разпоредително заседание по н.о.х.д. № 400/22 г. по описа на районен съд - Б.,
с което е прекратено съдебното производство и делото е върнато на БРП за
отстраняване на процесуални нарушения.

В частния протест се поддържа, че обвинителният акт не страда от
недостатъците, посочени от първоинстанционния съд в обжалвания съдебен
акт и квалифицирани като съществени процесуални нарушения, които са
нарушили правото на защита на обвиняемия, респ. съставляват основания,
обосноваващи прекратяването на съдебното производство и връщането му в
предходната процесуална фаза. Излагат се доводи, че непосочването на
точния час на извършване на инкриминираното деяние в заключителната част
на обвинителния акт не засяга правото на защита на обвиняемия, тъй като
фактически твърдения относно времето на извършване на инкриминираното
деяние са изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, така че
обвиняемият не е затруднен да разбере този факт и да се защити по него. На
следващо място се поддържа, че посочените от първоинстанционния съд
„технически грешки“ в съдържанието на някои прокурорски актове,
съдържащи се в материалите по досъдебното производство, по естеството си

не съставляват процесуални нарушения, които да накърняват правото на защита на обвиняемия в досъдебното производство от една страна, а от друга – тези технически грешки са неотстраними и поради това не съставляват основание по смисъла на чл. 249, ал. 4, т. 1 НПК за прекратяване на съдебното производство. Искане се отменя на обжалваното определение и връщане на делото на първоинстанционния съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

В срока по чл. 342, ал. 2 НПК е постъпило възражение от защитника на подсъдимия М.Р.М., в което се излагат доводи за непълнота на обвинението, тъй като в обвинителния акт не е посочено времето на извършване на престъплението и по този начин подсъдимият не може да разбере кога във времето е извършил деянието, за което е обвинен. Изразява се становище да се потвърди обжалваното определение.

Настоящият въззивен състав, като взе предвид доводите, изложени в частния протест, атакуваното определение на районен съд - Б. и материалите по делото, намери за установено следното:

Производството по делото пред първоинстанционния съд е образувано по реда на чл. 247, ал. 1, т. 1 НПК – по обвинителен акт, внесен от районна прокуратура - Б., с който е повдигнато обвинение срещу М.Р.М. за престъпление по чл. 343б, ал. 2 НК.

С обжалваното определение, постановено в разпоредително заседание по чл. 248 НПК, проведено на 05.10.2022 г., първоинстанционният съд е констатирал допуснати на досъдебното производство отстраними съществени нарушения на процесуалните правила по смисъла на чл. 248, ал. 1, т. 3, вр. чл. 249, ал. 4, т. 1 НПК и на основание чл. 249, ал. 1 НПК е прекратил съдебното производство и върнал делото на прокурора за отстраняването им.

За да прекрати съдебното производство, първоинстанционният съд е счел, че фактическото обвинение, изложено в обвинителния акт и в постановление за привличане на обвиняем (очевидно се има предвид постановлението от 09.06.2022 г. на л. 9 от ДП) не е ясно формулирано, тъй като не е посочен „времевия интервал от време, в който е извършено деянието“, а е посочена единствено датата 05.06.2022 г., което е довело до нарушаване правото на защита на обвиняемия на досъдебното производство.

Този извод на районния съд не намира фактическа и правна подкрепа.

Първоинстанционният съд правилно е дефинирал в теоретичен аспект процесуалното предназначение на обвинителния акт, изведено от ТР № 2 от 07.10.2002 г. на ВКС по т.н.д. № 2/2002 г., ОШНК, а именно – да формулира така обвинението, че да определи предмета на доказване от гледна точка на извършеното престъпление и участието на обвиняемия в него и по този начин да се поставят основните рамки на процеса на доказване и осъществяване на правото на защита. В обстоятелствената част на обвинителния акт достатъчно ясно, конкретно и разбираемо е формулирано фактическото обвинение, респ. е очертан и предмета на доказване. Прокурорът е изложил своите фактически твърдения за време, място и начин на извършване на деянието и за авторството на обвиняемия. Последователно и достатъчно ясно е формулирано фактическото обвинение в обстоятелствената част на обвинителния акт и относно времето на извършването на инкриминираното деяние. Прокурорът е изложил конкретно фактическо твърдение в тази насока, а именно, че подсъдимият Методиев (обвиняем в предходната процесуална фаза) е привел в работен режим двигателя на управляваното от него МПС около 04:00 ч. на 05.06.2022 г. и потеглил, като се придвижвал по ул. „П.“, ж.к. „С.“ в Б., в посока покрай бл. 11 към бл. 10 и бил спрял за проверка. Така изложените в обстоятелствената част на обвинителния акт факти на обвинението, касаещи времето на извършване на деянието, са достатъчно ясно формулирани и подсъдимият по никакъв начин не е затруднен да разбере обвинението в тази му част и да организира защитата си. Обстоятелството, че в заключителната част на обвинителния акт прокурорът не е посочил в колко часа е извършено деянието, не въвежда неяснота във фактическото обвинение, доколкото фактически твърдения за това са изложени в обстоятелствената част.

По идентичен начин е било формулирано фактическото обвинение и в постановлението за привличане на обвиняем от 09.06.2022 г. на л. 9 от ДП – не е посочен часът на извършване на деянието. Непосочването на часът на извършване на деянието в постановлението за привличане на обвиняем също не може да бъде третирано като съществено нарушение на процесуалните правила, което да е пречило обвиняемия да научи за какво престъпление е привлечен в това качество. Следва да се подчертае, че съдебната фаза на процеса е централна, а нейното начало се поставя с обвинителния акт, чиято процесуална функция е очертана по-горе. Именно в обстоятелствената част на

обвинителния акт следва да се изложат фактите на обвинението, което в случая е изпълнено в достатъчна степен и по начин, който позволява на подсъдимият да упражни пълноценно правото си на защита, вкл. и по факта относно времето на извършване на деянието. В съдебната фаза се разгръщат в пълнота принципите за състезателност, устност и непосредственост, в която всяка от страните, вкл. подсъдимият и неговият защитник, разполага с процесуалното право да прави искания за събиране и проверка на доказателства, т.е. може в пълнота да се защити по всички факти на обвинението, вкл. и относно времето на извършване на престъплението.

С други думи фактическото изложение на обвинението е формулирано по начин, който не препятства възможността на подсъдимия да узнае фактите по обвинението и да организира защитата си, поради което не е налице соченото от първия съд съществено процесуално нарушение по смисъла на чл. 249, ал. 4, т. 1 НПК.

На следващо място първият съд е констатирал допуснати технически грешки в съдържанието на постановления на наблюдаващия прокурор, които е квалифицирал като съществени процесуални нарушения, отстранени след връщане на делото на прокурора:

- в постановление от 15.06.2022 г. /л. 50 от ДП/ за преобразуване на бързо производство № 164/22 г. по описа на РУ – Б. в досъдебно производство, продължило под същия номер, където прокурорът очевидно погрешно е посочил номера на преобразуваното бързо производство;

- в постановление от 05.08.2022 г. /л. 83 от ДП/, съставено след преобразуването на бързото производство в досъдебно производство, погрешно е записано „БП“ (бързо производство) вместо правилното „ДП“ (досъдебно производство);

- в протокол за предявяване на разследване от 04.08.2022 г., съставен от разследващия полицай, погрешно е посочен номера на досъдебното производство „62/2022 г.“ вместо „164/2022 г.“;

- допуснати множество грешки /не са посочени конкретно от районния съд/ касателно престъплението, за което се води разследването, като вместо правната квалификация по чл. 343б, ал. 2 НК е посочен чл. 343б, ал. 1 НК.

Посочените опущения не съставляват процесуални нарушения, тъй като бележат единствено проявена небрежност в работата на прокурора и

разследващия полицаи. Допуснатите грешки по никакъв начин не са възпрепятствали обвиняемия в предходната фаза на процеса да научи за какво престъпление е привлечен, доколкото обективните и субективни признаци на престъплението, за което е привлечен, ясно са формулирани в постановлението за привличане на обвиняем и отделно - констатираните очевидни фактически грешки са неотстраними. С други думи наличните очевидни фактически грешки в посочените по-горе постановления на наблюдаващия прокурор и протокола за предявяване на разследване, съставен от разследващия полицаи, не съставляват основание по чл. 249, ал. 1 НПК за прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на прокурора.

Извън вниманието на първоинстанционния съд е останало съществено противоречие между правните доводи на прокурора, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, с които прокурорът е обосновал правната квалификация на деянието по чл. 343б, ал. 2 НК и фактическото и юридическо обвинение, повдигнато в заключителната част на обвинителния акт. В обстоятелствената част на обвинителния акт прокурорът е изложил правни доводи за обективна съставомерност на деянието поради това, че подсъдимият е управлявал моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 1,2 на хиляда, а в заключителната част е посочил концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда. Това противоречие се задълбочава и от обстоятелството, че в първия случай деянието съставлява престъпление по чл. 343б, ал. 1 НК, а във втория – престъпление по чл. 343б, ал. 2 НК. Това противоречие внася съществена неяснота в обвинителната теза и съществено ограничава правото на защита на подсъдимия. Обвинителният акт следва да очертае предмета на доказване по начин, че, без да се налага да се правят предположения, подсъдимият и останалите страни да могат да узнаят не само фактическите обстоятелства на обвинението, но и неговата правна квалификация.

Предвид изложеното крайният извод на първоинстанционния съд за наличие на основанията по чл. 249, ал. 1, вр. 248, ал. 1, т. 3, вр. чл. 249, ал. 4, т. 1 НПК за прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на прокурора за отстраняване на допуснатите процесуални нарушения е правилен, но по съображения, различни от изложените от него, като прокурорът ще следва да съобрази указанията, дадени от въззивния съд по-горе.

По изложените съображения и на основание чл. 345, ал. 3 НПК С.
окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение от 05.10.2022 г., постановено в
разпоредително заседание по н.о.х.д. № 400/22 г. по описа на районен съд - Б.,
с което е прекратено съдебното производство и делото е върнато на БРП за
отстраняване на процесуални нарушения, съобразно указанията, дадени в
настоящото определение.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____